

Κάτι πρέπει να αλλάξει. Τώρα. Άμεσα.

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 29 Οκτωβρίου 2013 16:24 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Σήμερα γιορτάζουμε μια μέρα δόξας της Ιστορίας μας, μια μέρα πανηγυρικής απόδειξης της ήρωικης έλληνικής ψυχής μας. Όλοι οι τότε Ισχυροί, Γερμανοί και Ιταλοί, έναντιόν μας. Οι γονείς μας φτωχοί, μικροί, αδύνατοι. Δυνατοί όμως στην ψυχή, μεγάλοι στα όραματα, πλούσιοι σε ιδανικά. Με κυβερνήτες που άκουγαν τον αναστεναγμό της Ιστορίας και ήξεραν να εκφράζουν τη φωνή του λαού στις απειλές των ξένων και όχι τη λαίμαργη βούληση των άδίστακτων δυνάμεων στον γονατισμένο και τότε λαό. Το ΟΧΙ δεν το είπε Ένας• το είπε όλόκληρος ο λαός. Άλλα, βρέθηκε αυτός που συνδύασε την αρμοδιότητα της εξουσίας του με τον παλμό του λαού.

Και σήμερα ή πατρίδα μας βρίσκεται σε ιδιότυπη εμπόλεμη κατάσταση και ζει σε κατοχή. Και αυτή τη φορά δυστυχώς Γερμανική. Και όχι μόνον. **Η αλήθεια είναι ότι, θύματα και της δικής μας άπερισκεψίας και μικρόνοιας, ξεγελαστήκαμε και παρασυρθήκαμε σε ανόητη ζωή. Χαλάσαμε ως λαός. Τις τελευταίες δεκαετίες φροντίσαμε να καταστρέψουμε ένα-ένα τα θεμέλιά μας, τους βωμούς και τα ιερά μας, πίστη, παιδεία, παράδοση, ιστορία, γλώσσα, θεσμούς, αξίες. Γι' αυτό και δεν άντέξαμε τη σύγχρονη επίθεση. Και να ποῦ φτάσαμε! Μέσα σε λίγα χρόνια βλέπουμε τις περιουσίες μας να χάνονται, την ανεργία να αυξάνεται, τους νέους μας να έκπατριζονται, τον λαό μας να πεινάει, την αξιοπρέπειά μας να ξαναμιρίζεται, τη χώρα μας να αδειάζει. Βουλιάξαμε σε χρέη και δάνεια, βυθιστήκαμε σε προβλήματα και αδιέξοδα, γεμίσαμε συσσίτια.**

Άν συνεχίσουμε έτσι, σε λίγο θα τρώμε μπομποτά και κονσερβαρισμένες τροφές. Άν τα βρίσκουμε κι' αυτά. **Η ελληνική σημαία δεν θα μονοπωλεῖ την κυριαρχία μας σε αυτόν τον τόπο. Κάποιες άλλες ξένες σημαίες θα θυμίζουν τα λάθη μας και την κατοχική μανία άλλων λαών. Κάτι πρέπει να αλλάξει. Τώρα. Άμεσα.** Χωρίς δεύτερη σκέψη, δίχως καμία καθυστέρηση. Αυτοί που με την ψήφο μας διαχειρίζονται τις τύχες μας ίσως άποκατέστησαν την άξιοπιστία μας στο έξωτερικό, ίσως μείωσαν τους δείκτες της ύφεσης, ίσως δημιούργησαν πρωτογενές πλεόνασμα. Έτσι μάς λένε. Δεν θέλουμε να τους άδικήσουμε, τους πιστεύουμε. Οι ίδιοι όμως φορολόγησαν άδυσώπητα τον λαό, δημιούργησαν στρατιές άνέργων, πλήθη πεινασμένων και άπελπισμένων, έκατομμύρια φτωχών και λεγεώνες αυτοεξορίστων. Και το χειρότερο, γέννησαν πολιτικά μορφώματα και κοινωνικά έκρηκτικά μείγματα που, αν δεν γίνει κάτι σύντομα, θα βρεθοῦμε μέσα σε μία κοινωνία άνεξέλεγκτης άναρχίας και άνασφάλειας, βίας και έγκλήματος, διάλυσης και καταστροφής, διχασμένοι και άγριεμένοι, με κυβερνήτες χωρίς αξίες, δίχως ύπόληψη και σοβαρότητα, πραγματικά επικίνδυνους. Άλήθεια, ποιός θα πάρει αυτή την εϋθύνη; ποιός θα άντέξει τον αίώνιο στιγματισμό της Ιστορίας;

«Ποτέ ή χώρα δεν ήταν σε χειρότερο σημεῖο», είπε πριν από λίγες μέρες κάποιος από τους σημερινούς άντιπολιτευόμενους πολιτικούς. Και έχει δίκιο. Άλλά και ποτέ δεν είχε τόσο επικίνδυνες πολιτικές έναλλακτικές λύσεις. Το παρόν της χώρας είναι δραματικό. Άλλά και το μέλλον της πολὺ ζωφερό. Όχι γιατί δεν υπάρχουν λύσεις, άλλα γιατί δεν βρίσκονται πολιτικοί με καθαρή σκέψη και έξυπνάδα, με ήρωισμό και τόλμη. Τουλάχιστον στο όρατο πολιτικό φάσμα.

Δεν θέλουμε πολιτικούς που μόνο να ψηφίζουν κατά παραγγελία νόμους. **Θέλουμε ανθρώπους να μᾶς κυβερνήσουν, ίσως να μᾶς διορθώσουν. Όχι να μᾶς τιμωρήσουν για τὰ δικά τους κυρίως λάθη. Τους θέλουμε να εκπροσωποῦν τὸν λαό στους δανειστές. Όχι τὸ ἀντίστροφο. Δεν ἀντέχουμε πολιτικές συμβιβασμοῦ, γιατί ἡ ἀξιοπρέπειά μας δὲν ἐπιδέχεται οὔτε καθυστερήσεις οὔτε καὶ μισές λύσεις. Δεν τους ψηφίσαμε για να μᾶς στύσουν στὸ ὄνομα τῆς Εὐρωπαϊκῆς σκοπιμότητας οὔτε για να ἀντικαταστήσουν τὴν πίστη μας στὸν Τριαδικὸ Θεὸ με τὴν ὑποτέλειά μας στὴ μνημονιακὴ Τρόικα. Δεν τους ἐκλέξαμε για να μᾶς δέσουν με εὐρωπαϊκὲς χειροπέδες οὔτε για να ὑπογράψουνε τὸν ὑπαρκτικὸ ἐκφυλισμὸ μας, ἀλλὰ για να ἐκφράζουν τὴ δόξα τοῦ ἱστορικοῦ λαοῦ μας. Δεν τους ψηφίσαμε για να σώσουν τὸ Εὐρώ• τους ἐξουσιοδοτήσαμε να σώσουν τὴν ἱστορία μας, τὴ ζωὴ μας, τὴν καθημερινότητά μας, τὴν ἀξιοπρέπειά μας, ἐμᾶς τους ἴδιους.**

Χωρὶς ἀμφιβολία, κάτι πρέπει να γίνει. Τὴν πορεία μᾶς τὴν δείχνει ἡ σημερινὴ μέρα. Εἶναι μονόδρομος. Ἡ χώρα μας τὴν ἱστορία της τὴν ἔγραψε στὸ παρελθὸν με ἓνα ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ, με ἓνα ἥρωικὸ ΟΧΙ, που τὰ εἶπανε κάποιοι συγκεκριμένοι ἄνθρωποι τὴν κατάλληλη στιγμή. Ὅταν ἔφτασαν οἱ πρόγονοί μας να τρῶνε ποντίκια καὶ γέμισαν με ἀρρώστιες, τότε ἔκαναν τὴν ἔξοδό τους στὸ Μεσολόγγι καὶ ὅταν ἡ κατοχὴ χτυποῦσε τὴν πόρτα τῆς πατρίδας μας τὸ 1941, δυὸ νέοι ὁ Μανώλης Γλέζος καὶ ὁ Λάκης Σάντας τόλμησαν να κατεβάσουν τὴ Γερμανικὴ σημαία ἀπὸ τὸν βράχο τῆς Ἀκρόπολης. Τέτοια πρότυπα κρύβει στὰ σπλάγχνα του ὁ λαός μας. Τέτοια γονίδια ἔχει ἡ ταυτότητά μας. Θέλουμε πολιτικούς που να ποῦνε ΟΧΙ στὴν Τρόικα καὶ να δείξουν τί σημαίνει ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Θέλουμε ὁδηγοὺς σὲ μία ἔξοδο ἐλευθέρων πολιορκημένων για να κατεβάσουμε κάθε ξενικὴ σημαία ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη τῆς ἱστορίας, τοῦ τόπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἄν δὲν βρεθοῦν ἡγέτες με ἥρωικὰ χαρακτηριστικά, χαθήκαμε. **Δώσαμε τὸν ἰδρῶτα μας, δώσαμε καὶ τὸ δάκρυ μας. Δεν θὰ δώσουμε ὅμως καμιά σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα μας. Αὐτὸ πρέπει να βρεθεῖ αὐτὸς που θὰ τὸ πεῖ σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Γιατί ἐκεῖ φτάσαμε. Μόνο τὸ αἷμα μᾶς ἔμεινε. Θὰ μᾶς ποῦνε ὅτι, ἂν τολμήσουμε ἔτσι, θὰ ἔρθουν τὰ χειρότερα. Δεν ὑπάρχουν πλέον χειρότερα. Ὑπάρχει ἡ εὐκαιρία τοῦ ἥρωισμοῦ. Τὸ ΟΧΙ καὶ τὸ ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ δὲν τὰ ἀκουλοῦθησε μιὰ φαινομενικὴ ἦττα• τὰ διαδέχθηκε ἡ δόξα. Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς σήμερα γιορτάζουμε. Ἡ μπομπότα με ἀξιοπρέπεια ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὸ σουβλάκι με ὑποτέλεια. Τὴν ὅποια δυσκολία καὶ θυσία, με ἐνθουσιασμὸ θὰ τὴν σηκώσουμε ὡς συνακόλουθο τοῦ ἥρωισμοῦ. Δεν μπορούμε ὅμως ἄλλο να τὴν ἀντέξουμε ὡς συνέπεια δουλικότητας καὶ ἐξευτελισμοῦ.**

Μέχρι σήμερα ἔχουμε δεῖ μέτρα, συμφωνίες, εἰς βᾶρος μας ἐκβιασμούς, ἀνεκπλήρωτες ὑποσχέσεις, ἀτέλειωτες ὑποχωρήσεις. Δεν ἔχουμε δεῖ καμιά νίκη, καθόλου τόλμη. Κάνουμε ἔκκληση στὸν πολιτικὸ μας κόσμο. Ὅφειλουν να φωνάξουνε παντοῦ ὅτι δὲν πεινάμε μόνον ὡς πολίτες, κυρίως πονᾶμε ὡς λαός. Ὅποιος ἡγέτης στὴν παρούσα φάση δὲν μπορεῖ να εἶναι ριψοκίνδυνος, γίνεται ἀπὸ μόνος του ἐπικίνδυνος. Ἀντίθετα, ἂν βρεθοῦν τώρα κάποιοι που μπορέσουν να κινηθοῦν με συνέπεια στὴν ἱστορία μας, τότε θὰ μπορέσουμε κι ἐμεῖς να τους συγχωρέσουμε για ὅσα κατεργάστηκε εἰς βᾶρος μας ἡ ὑποτέλεια στὴν ξένη λογικὴ καὶ τὰ ἀλλότρια συμφέροντα. Ἐὰν σιωπήσουν, δὲν θὰ τους συγχωρέσει ἡ ἱστορία. Δεν μᾶς

Ένδιαφέρει πλέον ποιός φταίει για τή σημερινή μας κατάσταση. Μᾶς νοιάζει ποιός και τί θα μᾶς σώσει. Ψάχνουμε για πατριῶτες, ὄχι για ἑνόχους. Ἴαν οἱ πολιτικοί μας ἔκαναν ὡς τώρα τὸ σωστό, θα τοὺς παραδεχόμασταν ἑμεῖς ὡς ἱκανούς. Ἴαν τὸ κάνουν τώρα, αὐτὴ τὴ στιγμή, θα τοὺς ὁμολογήσει ἡ ἱστορία ὡς ἔθνικά μεγάλους. Και ἔξυπνους.

Τὸ ΟΧΙ τοῦ 1940 δὲν εἶχε καμία λογική, εἶχε ὅμως ἔξυπνάδα και ἀξιοπρέπεια. Τώρα τὸ ΟΧΙ ἔχει τὴ σοφία τοῦ αὐτονόητου και τὴ σαφήνεια τῆς μοναδικῆς λύσης. Οἱ νίκες δὲν στηρίζονται σὲ ΝΑΙ συμβιβασμοῦ. Στηρίζονται σὲ ΟΧΙ ἠρωισμόῦ.

Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικολάου

ΠΗΓΗ: http://imml.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=945:mhnyma-28hs-2013&catid=114:mhnymata-mhtropolitou